

INNOWACJA
METODYCZNO – ORGANIZACYJNO – PROGRAMOWA
„TANIEC TO RUCH, A RUCH TO ŻYCIE”

w Szkole Podstawowej nr 15 im. Polskich Olimpijczyków
w Koninie

Opracowała: mgr Maria Grzeszczak

WSTĘP

„Taniec jest najwznioślejszą, najbardziej wzruszającą, najpiękniejszą ze wszystkich sztuk, bo nie jest tylko prostą interpretacją czy wyobrażeniem życia; jest samym życiem.”

Havelock Ellis

Muzyka jest jedną z podstawowych form wyzwiania emocji przez dzieci od najmłodszych lat. Taniec, śpiew, rytmiczny ruch przy muzyce oraz gra na prostych instrumentach, pozwalają dzieciom prawidłowo się rozwijać, a najważniejsze przy tym, że mogą uczyć się przez zabawę.

Ruch z muzyką wprowadza element odprężenia, wyzwolenia z napięć, jest takim środkiem ekspresji, który daje możliwość wyrażania siebie, swojej osobowości, nastroju i emocji. Dzieci w młodszym wieku szkolnym chętnie uczestniczą we wszelkiego rodzaju zabawach. Zabawę można określić jako specjalną, naturalną i wrodzoną metodę uczenia się człowieka. Dzięki wszechstronnej aktywności ruchowej i ekspresji tanecznej można uzyskać stymulację całej osoby i jej potencjałów.

W pracy z dziećmi stosuje się wiele twórczych form i metod stymulujących ich rozwój, odkrywających talent i kreatywność myślenia. Wykorzystując taniec i zabawy ze śpiewem w pracy dydaktyczno-wychowawczej, można między innymi w sposób naturalny kształcić poczucie rytmu, prawidłową postawę i elastyczność ruchu dzieci.

Konstruując program edukacji tanecznej wzięłam pod uwagę możliwości i zdolności uczniów: trzeba rozwijając zainteresowania taneczne dzieci – stale zwracać uwagę na ich możliwości percepcyjne, dostosowywać metody, na bieżąco korygować szczególnie techniczną stronę kroków i figur tanecznych. W trakcie nauki tańca należy zwracać na wszelkie przejawy aktywności twórczej dzieci, ponieważ skutkiem takich działań jest wytwarzanie czegoś nowego: tańca, ekspresji ruchowej, wartości estetycznych. Taniec pozwala mi także w radosny i niewerbalny sposób wprowadzić dzieci w świat narodowej tradycji, świadomości lokalnej, kochania tego, co nam najbliższe – miasta, regionu, ojczyzny.

OGÓLNE ZAŁOŻENIA PROGRAMU

- Głównym założeniem programu jest obcowanie dzieci z muzyką i tańcem. Program innowacji ma zachęcić uczniów do wyrażania siebie poprzez taniec, który wyrabia w nich poczucie rytmu, słuchu, swobodę i płynność ruchów. Daje możliwość przeżycia przyjemności i radości ze wspólnej zabawy. Program obejmuje zabawy o charakterze integracyjnym oraz naukę tańców ludowych i towarzyskich i jest dostosowany do możliwości dzieci w wieku wczesnoszkolnym.
- Uczestnikami programu będą dzieci zapisane i przebywające w świetlicy szkolnej z klas I i II. Uważam, że świetlica jest takim miejscem, gdzie można podejmować wielokierunkowe działania wychowawcze, a swobodny i zabawowy charakter zajęć sprzyja kształtowaniu wyobraźni i postaw twórczych.
- Program realizowany będzie w Szkole Podstawowej nr 15 im. Polskich Olimpijczyków w Koninie.
- Planowany termin realizacji innowacji: 01.02.2016r. – 31.05.2017r.
- Zajęcia będą prowadzone w formie nieobowiązkowych zajęć pozalekcyjnych – 1 godzina tygodniowo.

CELE PROGRAMU

1. Cele ogólne

- Spędzanie wolnego czasu w sposób atrakcyjny i pożyteczny w świetlicy szkolnej.
- Nabycie przez uczniów umiejętności tańca grupowego i improwizacji ruchowej.
- Rozwijanie koordynacji słuchowo-ruchowej i postaw twórczych.

2. Cele szczegółowe

- Wychowanie i kształtowanie postaw i nawyków ucznia takich jak odpowiedzialność za siebie i innych, panowanie nad emocjami, przełamywanie własnej nieśmiałości, poczucie własnej wartości bez konieczności rywalizacji.
- Wyzwalanie radości z uczestniczenia w zajęciach tanecznych.
- Podnoszenie sprawności poprzez zróżnicowane doświadczenia ruchowe doskonalące zmysły.
- Wspieranie uzdolnień dzieci i rozbudzanie wrażliwości estetycznej.
- Rozwijanie umiejętności współdziałania w grupie społecznej.
- Kształtowanie postawy społecznej dążenia do osiągnięcia wspólnych celów.
- Kształcenie umiejętności publicznego prezentowania swoich umiejętności, pokonywanie nieśmiałości i tremy podczas prezentowania się na scenie.
- Rozbudzanie pozytywnych doznań muzycznych.
- Nabycie przez uczniów umiejętności wykonywania podstawowych kroków i figur w tańcach i układach choreograficznych.
- Kształcenie umiejętności poczucia rytmu, koordynacji ruchowej i swobody ruchów.

METODY PRACY I FORMY ZAJĘĆ

1. Metody

- Metody aktywizujące: aktywne słuchanie muzyki, improwizacje rytmiczne, melodyczne, taneczne, myślenie twórcze w działaniach muzycznych.
- Problemowo - odtwórcze: samodzielne przyswojenie przez uczniów ćwiczenia.
- Oglądowe: pokaz, obserwacja.

2. Formy

- Grupowa i indywidualna.
- Ruch przy muzyce i taniec.
- Rozmowa, dyskusja.
- Zabawy ilustracyjne i inscenizowane.

ZAKRES TREŚCI EDUKACYJNYCH

- Różnorodne ćwiczenia muzyczno – ruchowe uwrażliwiające na dynamikę, rytm, tempo i nastrój muzyczny.
- Spontaniczna improwizacja na zadany temat do muzyki rozrywkowej.
- Omówienie zasad BHP na zajęciach tanecznych.
- W kręgu polskich tańców ludowych – polski folklor.
- Nauka i doskonalenie polskich tańców ludowych.
- Poznanie podstawowych kroków: polki, krakowiaka, kujawiaka, poloneza i cha-chy.
- Tworzenie układów tanecznych i choreograficznych.
- Ćwiczenia kształcące świadomy ruch.
- Technika ruchu – korekta postawy uczniów, wytwarzanie nawyku estetycznego poruszania się, rozwijanie sprawności ruchowej –ćwiczenia przy muzyce.
- Rozwijanie umiejętności poruszania się w przestrzeni przez stosowanie ćwiczeń muzyczno-ruchowych (tworzenie koła, kółek, szeregu, rzędu, marsz ze zmianą kierunku).
- Zapoznanie tańcami innych narodów, charakterystyka – pochodzenie, specyfika muzyczna, nauka podstawowych kroków i figur tanecznych: podskoki, cwał, przytupy, podskoki w obrotach, krzesany, przytupy.

PRZEWIDYWANE EFEKTY I OSIĄGNIĘCIA UCZESTNIKÓW INNOWACJI

Dzięki realizacji założeń i treści przedstawionych w tej innowacji pedagogicznej uczniowie:

- Mają zamiłowanie do muzyki, tańca.
- Chcą kształcić swoje zdolności i zamiłowania.
- Potrafią działać zespołowo.
- Chcą i umieją publicznie prezentować swoje osiągnięcia.
- Taniec wykształci u nich świadomość własnego ciała.
- Wzmocni koordynacji wzrokowo-ruchową.
- Usprawnieni całe ciało.
- Podniesie poczucie rytmu i uwrażliwi na muzykę i ogólne umuzykalnienie.
- Wykształci orientację w przestrzeni.
- Umożliwi przeżywanie sukcesu i satysfakcji z własnej pracy.

OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIĄ

Ocenię podlegają: przygotowanie do zajęć, inwencja własna dzieci, pomysłowość, aktywność, zachowanie, respektowanie zasad zabaw rytmiczno - tanecznych. Na zajęciach dokonuje się słownej oceny uczniów – ocena kształtująca. Uczniowie są wdrażani do samooceny i samokontroli.

Uczniowie prezentują zdobyte umiejętności taneczne uroczystościach szkolnych.

EWALUACJA PROGRAMU

W celu analizy, w jakim stopniu osiągnięte zostały cele innowacji, zamierzam sprawdzić poprzez:

- dokumentację –dziennik zajęć (tematyka zajęć oraz frekwencja uczniów),
- obserwację uczestników zajęć i ich postępów,
- występy muzyczne dzieci w czasie uroczystości szkolnych,
- coroczną ankietę dla rodziców uczniów uczestniczących w innowacji (ich opinia na temat zajęć i postępów dzieci).

PODSUMOWANIE

Każdy nauczyciel marzy o tym, aby jego uczniowie kończąc dany etap edukacyjny stawali się świadomymi i aktywnymi uczestnikami kultury muzycznej. Jednak tylko prawidłowo ukierunkowana, zaplanowana i systematyczna praca daje szansę osiągnięcia takich efektów. Świetlica szkolna, to najlepsze miejsce, jak sądzę do realizowania programów rozwijających twórcze zdolności dzieci i ich chęć zabawy –trzeba ją tylko właściwie ukierunkować. Mam nadzieję i wierzę, że moja innowacja jest dobrym sposobem na zrealizowanie celów zmierzających do tego, aby nasze dzieci były świadomymi i aktywnymi uczestnikami kultury muzycznej w przyszłości.

BIBLIOGRAFIA

Kuźmińska O., „Taniec w teorii i praktyce”, AWF, Poznań 2002

Trzeźniowski R., „Zabawy i gry ruchowe”, Warszawa 1992

Wawrowska R., „Ruch muzyka” WSiP, Warszawa 1988

Jachińska M., „Grupa bawi się i pracuje”, Wrocław 1994

Kuligowska K., „Doskonalenie lekcji”, Warszawa 1984